

Київський університет
імені Бориса Грінченка
Благодійний фонд
імені Антона Макаренка

ISSN 2078-1687

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОЦЕС: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

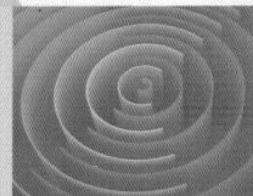
ВИПУСК

3

2014

- ПЕДАГОГІКА
- ПСИХОЛОГІЯ

Заснований у 2002 році

Київський університет імені Бориса Грінченка
Благодійний фонд імені Антона Макаренка

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОЦЕС: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Збірник наукових праць
Заснований у 2002 році

Випуск 3

ББК 74.00

УДК: 378

П 24

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Київського університету імені Бориса Грінченка
від 25 вересня 2014 року, протокол № 8.

Засновники:

Київський університет імені Бориса Грінченка,
Благодійний фонд імені Антона Макаренка

*Збірник наукових праць видається з
благодійною метою і розповсюджується
безкоштовно*

Реєстраційне свідоцтво
КВ №17844-6694ПР від 06.06.2011 р.

ISSN – 2078-1687

Адреса редакції:
04212, м. Київ, вул. Тимошенка, 13-б

Офіційний сайт:
<http://pptp.org.ua/>

Головний редактор:
(044) 426-84-05 (Київ)
E-mail: ndl.osv@kubg.edu.ua

Заступник головного редактора:
(044) 272-15-83 (Київ)

Головний редактор:
Світлана СИСОЄВА;
Людмила ХОРУЖА (заст. гол. ред.),
Ольга БЕЗПАЛЬКО,
Надія ЧЕРНУХА,
Сергій БОЛТІВЕЦЬ,
Станіслав КАРАМАН,
Людмила КОЗАК (відп. секретар),
Ольга ЛОЗОВА,
Світлана МАРТИНЕНКО,
Віктор ОГНЕВ' ЮК,
Ольга ОЛЕКСЮК,
Неоніла ПОБІРЧЕНКО,
Оксана СЕРГЄЄНKOVA,
Ірина СОКОЛОВА,
Тамара ЯЦЕНКО,
Георгій БАЛЛ

Комп'ютерний набір:
Ілона Тригуб

Збірник наукових праць з теорії і практики педагогічного процесу адресовано науковцям, студентам, викладачам вищих навчальних закладів, керівникам та вчителям середніх загальноосвітніх шкіл, магістрантам, аспірантам, докторантам, слухачам закладів післядипломної педагогічної освіти, всім, хто цікавиться проблемами організації педагогічного процесу в закладах освіти різних типів і рівнів акредитації.

Збірник наукових праць включено ВАК України до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з *педагогіки та психології* (Затверджено постановою президії від 14.10.2009 р. № 1-05/4 бюлетень ВАК України №11, 2009; наказ ВАК України від 25 червня 2011 р. № 626 бюлетень ВАК України № 8, 2011).

Збірник наукових праць входить до польської міжнародної наукометричної бази даних *Index Copernicus* та російської наукометричної бази *РІНЦ*.

ЗМІСТ

Частина 1	5
ТЕОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ	5
Батечко Н. Г.	
МОДЕЛЮВАННЯ ЗМІСТУ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ.....	5
Конопленко Л. О.	
ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ УСНОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ	13
Довмантович Н. Г.	
САМООСВІТНЯ КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ТЕОРІЇ.....	18
Іонова О. М.	
ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МИСТЕЦТВА ОРІГАМІ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ	23
Сорокін І. І.	
ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ПІДЛІТКІВ ГРУПИ РИЗИКУ У ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОЦЕСІ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	28
Цуркан Т. Г.	
ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА БАТЬКІВ	33
Леонтєєва І. В.	
ВНЕСОК О. ЛАЗУРСЬКОГО У РОЗВИТОК МЕТОДОЛОГІЇ ПСИХОЛОГО- ПЕДАГОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ: МЕТОД ПРИРОДНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ	37
Частина 2	42
ПРАКТИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ	42
Синскоп О. С.	
КОНТРОЛЬ ЗА СТВОРЕННЯМ ІНШОМОВНИХ КОЛЕКТИВНИХ ПУБЛІКАЦІЙ СТУДЕНТАМИ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	42
Чернігівська Н. С.	
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	48
Гуменюк О. М.	
ПРОБЛЕМИ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ У СВІТОВИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	52
Бабенко Л. В.	
ПРОФЕСІЙНО-ХУДОЖНЯ ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	54
Фольварочний І. В.	
ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....	60
Брюханова Г. В.	
ДО ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТИ ФАХІВЦІВ З ДИЗАЙНУ ДРУКОВАНОЇ ПРОДУКЦІЇ	63
Наконечна О. В.	
СТАН ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ АРТ-ТЕРАПІЇ У РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ.....	68

УДК: 378: 811.111-057.87

Н. С. Чернігівська

ОСОБЛИВОСТІ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

укладено особливості змісту організації навчання іноземної мови студентів немовних спеціальностей в умовах багатoproфiльного університету. Проаналізовано дослідження педагогічного, психологічного та методичного змісту сучасних вітчизняних та зарубіжних науковців, визначено принципи відбору змісту навчання іноземних мов, сформульовано основні положення змісту навчання студентів іноземних мов немовних спеціальностей: зміст повинен містити мовний, мовленнєвий, крайнознавчий та професійний аспекти і бути вираженим та мінімізованим згідно до навчального плану, робочої навчальної програми, відповідати вимогам сьогодення.

Ключові слова: *зміст навчання іноземної мови; мовна компетенція; мовленнєва компетенція; професійне спрямування вивчення іноземної мови.*

Вступ Сучасний розвиток українського суспільства характеризується надзвичайно стрімким розгортанням інтеграційних процесів, які зобов'язують дотримуватися загальноєвропейських рекомендацій та вимог із мовної освіти (Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти, 2003). У зв'язку із цим перед суспільством постає невідкладне завдання – навчити громадян налагоджувати ділові, партнерські, дружні й культурні взаємини зі світовою спільнотою, що неможливо без належного володіння іншомовною компетентністю. Успішне його виконання залежить від як високого професіоналізму вчителя іноземної мови, який закладає підвалини для комунікативного й полікультурного розвитку особистості, так і від грамотно складеного змісту навчання іноземної мови (Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року, 2013).

Одним із напрямів державної освітньої політики є формування високоорганізованого й конкурентоспроможного фахівця. На цьому наголошено в таких нормативних документах, як закони України «Про освіту» і «Про вищу освіту», «Національна доктрина розвитку освіти», державна програма «Освіта (Україна XXI століття)». Згідно із цим, акмеологія професійного розвитку особистості безпосередньо ґрунтується на засадах самоорганізації, фахової та іншомовної компетентності. Якщо мета навчання іноземним мовам є багатоаспектним явищем, то і зміст має бути багатокомпонентним. Сучасні вітчизняні та зарубіжні дослідники розглядають його як категорію, що постійно розвивається, в якій відображається як предметний аспект (різноманітні знання, що залучаються у процес опанування навчальним предметом), так і процесуальний (безпосередньо навички та вміння використовувати отримані знання з метою здійснення усної чи письмової комунікації). Зазначені компоненти (знання, вміння та навички) найчастіше зустрічаються у різних авторів. Водночас в теорії навчання іноземним мовам дотепер немає єдиної

точки зору на проблему компонентного складу змісту навчання іноземним мовам.

Мета статті полягає у визначенні основних та інваріантних складових змісту навчання іноземної мови студентів немовних спеціальностей. Відповідно до мети, ми формуємо такі **завдання**: проаналізувати дослідження педагогічного, психологічного та методичного змісту сучасних вітчизняних та зарубіжних науковців, визначити основні підходи до наповнення змісту навчання іноземних мов, сформулювати основні положення змісту навчання студентів іноземних немовних спеціальностей.

Загальнопедагогічний підхід до змісту навчання іноземним мовам. Найбільш розповсюджена серед методистів (І. Л. Бім, Є. І. Пассов та ін.) точка зору на зміст навчання іноземним мовам базується на загальнопедагогічному підході до цієї категорії, що передбачає у своєму складі знання про світ, досвід різних способів діяльності, творчої діяльності та емоційного ставлення до об'єктів дійсності, що набувається в процесі навчання (Лернер І. Я., 1989, с. 41-63). Таким чином, крім знань, умінь та навичок, до змісту навчання іноземним мовам включають почуття, емоції, а також психічні процеси, що відбуваються у свідомості студентів в процесі пізнання іншої лінгвокультури. В основу виділення сфер спілкування як соціокомунікативних мовних утворень, приймається у лінгводидактиці категорія буття. Такі науковці, як М. М. Вятютнев, Є. Ф. Тарасов, І. І. Халесова, виділяючи макросфери спілкування (виробничу, побутових стосунків, культурологічного спілкування, суспільно-політичної діяльності) зазначають, що кожна сфера спілкування невід'ємна від умов, в яких відбувається, тобто від ситуації та екстралінгвістичного контексту. Передати особливості сфер спілкування можна за допомогою мовних засобів навчання (слів, граматичних явищ), що утворюють мовні знання. В свою чергу складовими мовної компетенції студенти опановують завдяки текстам, які є зв'язною послідовністю усних

та письмових висловлювань, утворюваних в певній сфері спілкування. Таким чином, опанування студентами іншомовним мовленням має відбуватись на основі загальноприйнятих сфер спілкування.

Процесуальний аспект змісту навчання іноземним мовам. Перш за все процесуальний аспект змісту навчання іноземними мовам містить мовленнєві навички та вміння: навички говоріння – використання лексики, граматики, навички аудіювання – фонетичні навички (вимова), навички техніки письма, читання. Мовленнєві навички, власне мовленнєві операції, що відрізняються такими параметрами, як несвідомість, повна автоматичність, відповідність нормам мови, нормальний темп (швидкість) виконання, стійкість (Леонтьев О. О., 1999, с. 221). Сформувати мовленнєві навички – означає забезпечити студента можливістю правильно будувати власні письмові та усні іншомовні висловлювання і розуміти висловлювання інших людей, в тому числі і носіїв мови. Студент повинен розрізняти і відтворювати фонему та інтонеми мови, що вивчається, сприймати і з'єднувати послідовність незнайомих звуків, розділяти потік звуків на значущі структурні одиниці, що складаються із фонологічних елементів, розуміти і володіти процесами звукового сприйняття мови, що вивчається; мати навички розпізнавання і коректного соціокультурного використання у власному мовленні країнознавчих лексичних одиниць, перекладати їх рідною мовою та з рідної – іноземною, тощо. Ці вміння розрізняються за видами мовленнєвої діяльності: говоріння, аудіювання, письмо та читання.

Навчання іноземної мови як складова змісту професійної підготовки в умовах багатопрофільного університету. Зміст підготовки студентів немовних спеціальностей – майбутніх фахівців різних напрямків підготовки (реклами і зв'язків з громадськістю, журналістика, філософія, фінанси і кредит, правознавство та ін.) в багатопрофільному університеті базується на основних завданнях педагогіки вищої школи, а саме: «розроблення педагогічних основ професійного становлення майбутнього фахівця в умовах багаторівневої вищої освіти; інтеграція навчальних курсів, поєднання індивідуальних, групових і колективних форм навчальної діяльності; диференційований підхід у навчанні як засіб професійного та особистісного розвитку студентів; організація самостійної роботи студентів вищого навчального закладу в умовах нової парадигми вищої освіти; формування пізнавальних інтересів студентів у процесі професійної підготовки тощо» (Тимошенко І. І., 2004, с. 12).

Зміст підготовки регулюється державним стандартом освіти, який складають: державний стандарт, що визначає напрями спеціальності, освіти і професійної підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями відповідно до

класифікатора галузей освіти, напрямів підготовки і спеціальностей; галузевий стандарт, що формується з урахуванням державного компонента, включає освітньо-кваліфікаційну характеристику й освітньо-професійну програму; стандарт навчального закладу, що запроваджується з метою забезпечення відповідності рівня освіти і професійної підготовки фахівця вимогам суспільного поділу праці й мобільності системи підготовки фахівців для задоволення вимог ринку праці.

Базовий навчальний план вищих навчальних закладів визначає структуру та зміст професійної освіти через інваріантну і варіативну складові, які встановлюють співвідношення годин та змісту між циклами навчальних предметів, гранично допустиме навчальне навантаження на студентів та семестрову кількість навчальних годин. Дисципліни «Іноземна мова» та «Іноземна мова (поглиблене вивчення)» є складовою як нормативної, так і варіативної частини циклу гуманітарної та соціально-економічної підготовки. На практичні заняття відведено 20 год. практичних занять і 8 год. лекційних для студентів першого курсу, та 28 год. практичних занять для студентів другого і третього курсу, що складає 2 години на тиждень.

Навчання іноземної мови студентів немовних спеціальностей в умовах системи ECTS. В умовах суб'єкт – суб'єктної організації діяльності викладача і студента питання максимального збереження національних педагогічних надбань під час запровадження єдиної трансферної системи накопичення і зарахування кредитів (ECTS) приділяється велика увага. Цю проблему науковці розглядають під різними кутами зору: основні напрями модернізації структури вищої освіти України (В. Г. Кремень, В. О. Огнев'юк); пріоритетні принципи та шляхи структурного реформування вищої освіти України (М. Ф. Дмитриченко, М. З. Згуровський); адаптація вищої освіти України до вимог Болонського процесу (В. Д. Данчук, Б. І. Хорошун, О. М. Язвінська); інтегративно-модульна педагогічна система професійної освіти і запровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищу освіту України (Я. Я. Болюбаш, В. В. Грубіянко та інші); модульно-рейтингова система навчання (П. І. Сікорський); структура спеціальностей та освітніх рівнів у вищій освіті, методи контролю та оцінювання рівня знань (І. Є. Булах); освітні дипломи та кваліфікації; рейтингова система оцінювання знань студентів (Н. Г. Ничкало) та інші.

Система ECTS базується на інформації про навчальні програми та досягнення студентів; взаємні угоди між освітнім закладом та студентом; оцінюванні обсягу роботи, що виконується студентом. Кредит ECTS є числовим еквівалентом оцінки (від 1 до 60), призначеної для розділів курсу, щоб охарактеризувати навчальне навантаження студента, що вимагається для їхнього завершення і має уніфіковану шкалу оцінювання Великою

повного навчального навантаження (аудиторна, самостійна робота, консультації, екзамен тощо) під час підготовки майбутнього фахівця є кредит – важливий показник якості засвоєння дисципліни, один з критеріїв порівняння якості вищої освіти у різних навчальних закладах, який забезпечує студентам право вільного вибору навчальних дисциплін відповідно до структурно-логічних схем з метою вчасного і якісного їхнього засвоєння. Модуль (від лат. *modulus* – міра) – це логічно завершена, системно впорядкована самостійна частина теоретичних знань і практичних вмінь з певної навчальної дисципліни, адаптованих до індивідуальних особливостей суб'єктів навчання і визначеним оптимальним часом на організацію їхнього засвоєння (Алексюк О. М., 1998, с. 296). Кількість навчальних кредитів, що відводиться на вивчення дисципліни, чітко вказана у навчальному плані, розробленому на кожний курс із урахуванням специфіки підготовки майбутнього фахівця. Таким чином, модульний принцип організації дає змогу структурувати блоками, організувати дискретно-неперервне вивчення навчального матеріалу з повним управлінським циклом. Наприклад, розроблена згідно з навчальним планом робоча навчальна програма з іноземної мови розподілена за кредитно-модульною технологією, передбачає використання прийомів і методів актуалізації опорних знань та активізації пізнавальної діяльності, повторення головних знань із попередніх модулів, засвоєння нових знань, визначення психолого-педагогічних основ формування навичок мовленнєвої діяльності (читання, письмо, говоріння, аудіювання) та творчих вмінь, використання розвивальних можливостей матеріалу всього модуля і окремих його частин, системи завдань для самостійної роботи, зворотної інформації, різних видів форм і методів пояснення навчального матеріалу для вивчення іноземної мови.

Відбір змісту навчання іноземним мовам. Зміст навчання іноземним мовам є змінним в залежності від специфіки напрямку підготовки студентів ВНЗ. Формування мовної компетенції студентів немовних спеціальностей буде варіативним лише на лексичному рівні. Граматичні та фонетичні навички оволодіння іноземною мовою поділяють на продуктивні та рецептивні (Ніколаєва С. Ю., 1996, с. 42-56). В період професійного становлення студентів іноземна мова

повинна стати стійким засобом задоволення пізнавальних інтересів. В самому змісті навчання необхідно закладати механізми, що розкривають можливість практичного застосування іноземної мови. Так, наприклад, крім відокремленої тематики професійного спрямованості бажано використовувати тексти, спрямовані на ознайомлення з особливостями перепідготовки та прийняття на роботу в країні, мова якої вивчається («Співбесіда для працевлаштування», «Лист-резюме» «Офіційна переписка», тощо). Необхідно враховувати принципи необхідності і достатності змісту навчання іноземній мові для реалізації цілей навчання та доступності змісту в цілому і його частин зокрема. Забезпечуючи виконання першого принципу, варто враховувати реальні можливості студентів для засвоєння відібраного матеріалу. З огляду на це в методиці існує поняття «мінімуму мовного, країнознавчого та мовленнєвого матеріалу». Необхідність мінімізації змісту навчання обумовлена тим, що формування здатності до міжкультурної комунікації потребує багато часу, тому перевищення мінімально припустимого мінімуму без врахування відведеного часу (2 год. на тиждень) може спричинити втрату цікавості з боку студентів до вивчення мови. Важливим показником оволодіння мовою є її відповідність загальноприйнятим нормам, зокрема TOEFL, де запропоновано критерії та показники оцінювання мовленнєвої компетенції студентів (Kathleen M. Mahnke and Carolyn B. Duffy, 1996). Відповідність мовним нормам розкриває перед студентом можливість мобільності як у навчанні, так і в працевлаштуванні.

Висновки. Проаналізувавши дослідження педагогічного, психологічного та методичного змісту сучасних вітчизняних та зарубіжних науковців, нами визначено принципи відбору змісту навчання іноземних мов, сформульовано основні положення змісту навчання студентів іноземних мов немовних спеціальностей: має містити мовний, мовленнєвий, країнознавчий та професійний аспекти і бути вваженим та мінімізованим згідно до навчального плану, робочої навчальної програми, відповідати вимогам сьогодення. Подальшого розвитку потребує питання змісту навчання іноземних мов студентів немовних спеціальностей у контексті виявлення мінімізованого професійного змісту за напрямками підготовки, що провадить ВНЗ.

Література

1. Алексюк О. М. Педагогіка вищої школи України. Історія. Теорія: підруч. / О. М. Алексюк. – К.: Либідь, 1998. – 560 с.
2. *Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти*: вивчення, викладання, оцінювання / [наук. ред. С. Ю. Ніколаєва]. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.
3. Леонтьев А. А. Основы психолингвистики. – М.: Смысл, 1999. – 287 с.
4. Лернер И. Я. Состав содержания общего образования и его системообразующие факторы // Теоретические основы процесса обучения / Под ред. В. В. Краевского, И. Я. Лернера. – М.: Педагогика, 1989. – 267 с.
5. *Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року* Указ Президента України від 25 червня 2013 року №344/2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua>
6. Ніколаєва С. Ю. Практикум з методики тестування іноземномовної лексичної компетенції (на матеріалі англійської мови). – К.: ІЗМН, 1996. – 312 с.

7. Тимошенко І. І. Формування системи навчання впродовж життя – стратегічний напрямок модернізації освіти / І. І. Тимошенко, О. І. Тимошенко // Проблеми модернізації освіти України в контексті Болонського процесу: матер. першої Всеукр. наук.-практ. конф. – К., 2004. – С. 18 – 22.
8. Kathleen M. Mahnke and Carolyn B. Duffy. TOEFL Preparation Course. – Oxford: Heinemann, 1996. – 600 p.

References

1. Aleksuk, O. M. (1998). The Pedagogy of higher school of Ukraine. History. Theory: StBook. K.: Lybid, 360 p. (in Ukrainian).
2. *European Recommendations in Language Education: studying, teaching, estimation* (2003). / [scien. ed. S.U. Nikolaeva]. K.: Lenvit, 273 p. (in Ukrainian).
3. Leontev, A. A. (1999). Psycholinguistic Theory. M.: Smysl, 287 p. (in Russian).
4. Lerner, I. Y. (1989). The Content of General Education and Its Backbone Factors. Theoretical Basis of Educational Process. Ed. V. V. Kraevskiy, I. Y. Lerner. M.: Pedagogika, 267 p. (in Russian).
5. *The National Strategy of Education Development of Ukraine for the period till 2021* (2013). The Decree of the Ukraine President 25 June 2013 №344/2013 Access mode: <http://zakon4.rada.gov.ua> (in Ukrainian).
6. Nikolaeva, S. U. (1996). Practical Work in Methodic of Foreign Lexical Competence Test (at English). K.: IZMN, 312 p. (in Ukrainian).
7. Tymoshenko, I. I. (2004). The Educational Life-Long System Forming – Strategic Direction of Education Modernization / I. I. Tymoshenko, O. I. Tymoshenko // The Problems of Education Modernization in the Bologna Process Context: mater. 1-st Interukr. scien.-pract. konf. K., P. 18 – 22 (in Ukrainian).
8. Kathleen, M. Mahnke and Carolyn B. Duffy (1996). TOEFL Preparation Course. – Oxford: Heinemann. – 600 p. (in English).

Н. С. Черниговская

ОСОБЕННОСТИ СОДЕРЖАНИЯ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ
СТУДЕНТОВ НЕЯЗЫКОВЫХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ

Высветлены особенности содержания организации обучения иностранному языку студентов неязыковых специальностей в условиях многопрофильного университета. Проанализированы исследования педагогического, психологического и методического содержания современных отечественных и зарубежных ученых, определены принципы отбора содержания обучения иностранным языкам, сформулированы основные положения содержания обучения студентов иностранным языкам неязыковых специальностей: должно включать языковой, речевой, страноведческий и профессиональный аспекты; быть скомпонованным и минимизированным согласно учебному плану, рабочей программы, отвечать современным требованиям.

Ключевые слова: профессиональное направление изучения иностранного языка, речевая компетенция, содержание обучения иностранному языку, языковая компетенция.

N. Chernihivska

THE PECULIARITIES OF FOREIGN LANGUAGE STUDYING CONTENT
FOR NOT PHILOLOGICAL STUDENTS

The peculiarities of foreign language studying content for not philological students under diversified university conditions were represented in the article. There were analyzed the scientific researches of pedagogical, psychological and methodological direction of our country and foreign scientists. Our research was directed to general pedagogical approaches to the foreign language studying content; procedural and professional approaches to content selection; the students' training under the ECTS conditions; the peculiarities of foreign language studying content selection. The analysis made it possible to draw a conclusion that there are main principles of content selection of foreign language studying: module, sufficiency, simplicity and minimizing. There were formulated the main aspects of studying content for students of not philological specializations. The content should be completed with language (phonetic, grammar and lexical skills), speech (speaking, listening, writing and reading skills), country-specific (knowledge about geographical, historical, political peculiarities of country) and professional (job interview, business writing and business communicative skills) aspects. All the constituent parts of content should be balanced, reasonable and minimized according to the curriculum, executable educational code and be corresponded to the up-date challengers. The subsequent scientific investigations should be directed on the approaches and methods of minimized professional content of foreign language studying according to the future professional training directions, which are provided by the higher education institution.

Ключові слова: content of foreign language studying; language competence; professional direction of foreign language studying; speech competence.

Рецензенти:

Кнодель Л. В. – д. пед. н.,
Ольшанський Д. В. – к. пед. н.

Стаття надійшла до редакції 18.09.2014